

sig for, hvor meget der skal spares, hvor meget der skal effektiviseres, hvor meget der skal rationaliseres, og så har man derefter forsøgt at få enderne til at mødes.

Se, det forsøg har man fejlet i. Man har fejlet alvorligt, og de, der betaler prisen, er de danske forbrugere, som ikke længere kan være sikre og ikke længere kan være trygge ved, at de produkter, de køber, er i orden.

Når nu forbrugere og danskerne har mistet tilliden til fødevarekontrollen, så bør vi som politikere agere på det.

Socialdemokraterne har advaret mod den her nedskæring i årevis. Vi har gang på gang indkaldt ministeren til samråd, stillet spørgsmål og haft forespørgsler. Vi har gjort, hvad vi kunne for at åbne øjnene på dem, der sidder på pengeskassen, nemlig regeringen og Dansk Folkeparti, for at få dem til at indse, at der er behov for yderligere ressourcer.

Gode ord og store undersøgelser gør det ikke alene. Skal forbrugerne igen kunne føle sig sikre og trygge, når de handler eller går ud og spiser, skal fødevarekontrollen genoprettes.

Derfor klinger det hult, når repræsentanter og politikere fra både Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative gang på gang som en papegøje i en uendelighed gentager, at man sagtens kan rationalisere, man kan sagtens skære ned, man kan sagtens effektivisere og samtidig have en bedre kontrol. Vi har altså fået bevist nu, at det kan man ikke. Kontrollen er blevet dårligere, og det er os alle sammen, der betaler prisen.

Kl. 16.35

Så er spørgsmålet, hvor gode kontrolbesøgene er. Ja, de er jo heller ikke gode nok, men her vil jeg sige, at det er jo ikke kontrollørernes skyld. De, der har ansvaret, er ikke de medarbejdere, der knokler rundt for at prøve at leve op til de umulige økonomiske rammer, Folketinget har pålagt dem. Det er ikke medarbejdernes skyld, at de skal høre, at der er utilfredshed med deres arbejde.

Jeg tænker på, hvordan det må være at være en af de medarbejdere, der dag for dag står for skud i mediernes. Det kan vi ikke være bekendt, for det er os, der har givet dem de dårlige arbejdsbetingelser, og det er os, der har muligheden for at gøre noget ved det. Men i stedet for ender det hele som en politisk abe, ingen vil røre ved. Det er ikke medarbejdernes skyld, at kontrollen ikke fungerer. Det er regeringens skyld, og det er Dansk Folkepartis skyld, for det er de

partier, der igen og igen stemmer de finanslove, der har ødelagt fødevareområdet, igennem.

Debatten har været i timevis. Vi startede kl. 10 i formiddags, vi er kommet meget langt omkring, og dagen i dag er faktisk en historisk dag i Folketinget. For første gang nogen sinde er den siddende regering kommet i mindretal. Der var ikke flertal for at udtrykke mistillid til Lars Barfoed og dermed fyre ham, men et flertal for at fratage ham fødevareområdet, så det er jo meget spændende, hvad der kommer til at ske nu. Vi har alle sammen opfordret statsministeren til at gå ind i sagen, og vi må så vente og se, hvad der sker. Det er sådan set ikke et enkeltmål for Socialdemokraterne, at det bare skal ende med, at Barfoed må gå, fordi vi ingen tillid har til ham. Vores mål er at få genoprettet fødevarer sikkerheden, sagen ligger nu på statsministerens bord, og nu er det ham, der må gribe ind og agere.

Der har været meget tvivl om det tal, vi er fremkommet med, altså de 60 mio. kr.: Er det noget, vi har grebet ud af den blå luft? Omvendt kunne man jo spørge til det tal, som Dansk Folkeparti og regeringen netop har aftalt med hinanden, de 18 mio. kr.: Har det også været en gæt et tal-konkurrence? Hvordan ved man lige præcis, hvad fugleinfluenzaindsatsen kommer til at koste i år? Fugleinfluenzaen er lige nu på retur, men det er muligt, den kommer tilbage, og man kan altså aldrig nogen sinde have fuldstændig garanti for, at de tal, man melder ud, kommer til at være præcis dem, man ender med.

Jeg vil gerne takke for en god debat, og så vil jeg gerne sige, at det selvfølgelig er beklageligt, at vi ikke kan få vedtaget vores beslutningsforslag, så vi kan få genoprettet fødevarekontrollen med det samme og samtidig få genskabt tilliden til, at forbrugerne roligt kan købe produkterne. I stedet bliver vi nu nødt til at vente på, at der bliver lavet rapporter og undersøgelser, der ganske sikkert vil vise, at der er for få medarbejdere, og derfor har vores svar været: Jamen så ansæt dem dog nu og få dog genoprettet systemet nu. Vi ved jo godt, hvor problemerne er, det behøver man altså ikke at være et geni for at kunne se, og derfor skulle det heller ikke være nødvendigt at lave lange undersøgelser. Men sådan er det endt, fordi sagen om fødevarer i Danmark ikke længere er en sag om fødevarer, men er blevet en højspændt politisk sag, som udfordrer forholdet mellem Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti.

Lige præcis det faktum, at de partier, der normalt bestemmer og fordeler magten, pengene og